

строено, особено останалитѣ ни отъ турското владичество градове. Освенъ модерното си водоснабдяване, Сливенъ е направилъ много малко за благоустройството си. До преди двадесетъ години, Сливенъ нѣмаше даже редовенъ регулационенъ планъ; той се планираше по една скица, която, освенъ безкрайни спорове и забъркани улични оси, не даваше нищо положително и вѣчно за разхубавяването и модернизирането на града. Днесъ по благоустройство, той стои назадъ не само отъ Бургазъ, но и отъ близката Нова-Загора. Стария Сливенъ, съ обраслитѣ си въ чешмири и хасми дворища, двуетажни чардаклии кѣщи, улици съ отънали отъ текуща вода — вади и вадички, бѣше много по интересенъ и адмириранъ, отколкото сегашния, съ пресѣхнали вади, порутени зидове и продѣнени калдарѣми. Изъ града има доста солидни, застроени по планъ и съ вкусъ кѣщи, обаче прѣснати изъ затворени дворове, далеко отъ новоотворенитѣ улици, тѣ не придаватъ много за хубостта и монументалността на града. Сегашния Сливенъ съ околността си напомня продѣнено огледало въ чудно разкошна рамка!

Единъ градъ да се благоустрои — улицитѣ регулиратъ, дворищата художествено парцелиратъ и застроятъ, да се водоснабди, канализира, електрифицира и пр., потрѣбна му е нивелация на терена. Такъвъ планъ Сливенъ още нѣма, затова нищо сериозно не може да се предприеме за шосиране на улици, канализиране, застрояване, предпазване отъ наводнение и пр. Веднажъ града нивелиранъ, належа е с отваряне нови улични артерии, разбира се, като се заплаща действителната стойност на отчужденото и събореното и това се почне презъ пролѣтътъ, а не презъ есенътъ, както се почна миналата година. За запазване историческата и архитектурна стойност на града, належаще е предпазване отъ унищожение роднитѣ кѣщи на виднитѣ Сливенци и всички стари строежи отъ интересъ за българското изкуство. Тавана надъ женското отдѣление на църквата Св. Никола, както интереснитѣ улични жгли и двуетажни чердаклии кѣщи изъ Великокняжеска и други улици, трѣб а за поука и споменъ, да се фотографиратъ, даже аквари-